

Herman Melville tilskrevet

oversat af Flemming Chr. Nielsen

Ifølge Melville-forskere menes de følgende seks artikler skrevet af Herman Melville – helt eller delvist. De fem første var trykt i ugemagasinet *Yankee Doodle* (frit oversat: Klods-Hans) og den sidste i en lokal ugeavis fra Pittsfield, Massachusetts. De er oversat efter *Attributed Pieces* (*The Writings of Herman Melville*, 9, 1987).

En kort patentprædiken

Ifølge retorikeren Blair¹

Nr. CCCCLXXXVIII

Tekst – ”En pladdersjasket, evigtvarende oversvømmelse!”

For det første: ”Indledning eller Exordium.” Mine tilhørere! Tillad mig at præsentere Dem for Dow Jr. fra Sundav Mercurv: Dow Jr. mine tilhørere! Glæder mig at gøre Dem bekendt med hinanden!²

For det andet: ”Emnets Inddeling.” Emnet inddeles i to afsnit. For det første – ”pladder:” for det andet – ”siasket.” Den evigtvarende oversvømmelse” vil ikke blive taget i betragtning, da den er en følge af ”pladdersjasket!”

For det tredje: ”Beretning eller udlægning.”

Der var en mand – hans navn var Dow –
som skrev en prædiken, ganske kløgtig!
Den var yndet! Men hvad er nu dens konsekvens?
At han den samme evigt skriver!

For det fjerde: ”Ræsonneren eller Argumenter.” En knæet fra Sandwichøerne var blevet omvendt af D. A. K. A. K. F. U. M. – (resten af alfabetet udelades; det anførte betyder Den Amerikanske Kommission af Kommitterede for Udenlandsk Mission) – godt! En dag skrev knægten et brev til sine protektorer og afsluttede alle omhyggeligt forklarede meninger med sætningen ”Den idé er udført!” På Sandwichøerne ved de ikke så meget, men de ved, hvornår en idé er opbrugt. Men på Manhattan ved de det ikke – i hvert fald ved Dow Jr. det ikke – og derfor står det klart, at en indfødt på Owhyhee (eller Hawaii, som det staves i dag – sikkert *fonografisk*) er klogere end én fra Manhattan.

For det femte: ”Den patetiske del.”

Dows menighed sover evigt trygt,
under hans kedsommelige prædikener,

men egentlig er det ikke at undre sig over,
for hvis en mand holder sig til kronisk vrøvl,
vænner folk sig til hans torden!

For det sjette: "Konklusionen." Derfor konkluderer vi som Hudibras,³
at når

"Den gejstlige tromme
slås med næven og ikke stokken" –

vil der, skønt menigheden er får, komme en tid, hvor selv fåreskind er
udslidte og ikke længere kan klare "slagene på hovedet."⁴

Den ny planet

Ærede Herre

Jeg har i flere foregående nætter observeret et sælsomt lys på himlens sydvestlige hjørne hældende mod syd. Jeg kan ikke finde det optegnet i mine astronomiske kort, og jeg kan heller ikke tillægge det nogen konstellation eller stjernegruppe. Jeg husker at have observeret et lignende fænomen og at have påpeget det over for professor Mitchell fra observatoriet i Cincinnati, da han sidste vinter besøgte vor by. Han kunne ikke forklare det. Med Deres indsigt i både det sideriske og det terrestriske kan De måske hjælpe mig. I ærbødighed

Professor i astronomi og himmelsk trigonometri
Columbia College, New York

Til YANKEE DOODLE

Vi har modtaget oplysninger om noget lignende fra flere andre sider, bl. a. fra en meget anerkendt videnskabsmand på Staten Island, som fremhæver lysets fluktuierende og usikre egenskab, for – med hans eget udtryksfulde sprog – “synes det at være synligt i det ene øjeblik og usynligt i det næste.” Vi har også netop fået brev fra en landmand i Hackensack, New Jersey, som beskriver et tilsvarende lys, der fylder den egn, hvor han bor, og som kommer fra New Yorks retning og med sit pludselige og blændende skær forvilder kvæget på hans marker. Han siger, at han har mistet en udmærket kvie, der sank ned i et morads, da den forsøgte at følge lysets lygtemænd. Han beretter også om en nabosøn i Secaucus, der mistede fodfæstet på en bro, mens han stirrede på lyset. Alt det slutter med en anmodning om, at YANKEE DOODLE vil oplyse nærmere om denne nye planet. YANKEE DOODLE formoder, at det må være BARNUM, der skinner sydsydøst for City Hall og lige over Det amerikanske Museum. Det er ubestrideligt en meget kraftfuld planet, der har set mange forunderlige og ejendommelige skabninger fødes. Vi mener, det var under denne stjerne, at Mrs. Joyce Heath oplevede sin 104-års fødselsdag og blev General Washingtons barnepige. Vi tror også, det var Fijihavfruens fødselsstjerne. En tid styrede den General Tommelidens skæbne, og i den folkelige opfattelse kulminerer den nu med den kinesiske junker. Dens position blev først fastlagt af en Mr. BARNUM, en driftig borger i denne by, og den er på behørig vis opkaldt efter ham.

Vi har observeret, at hver mandag morgen under byrådets møde snurrer planeten rundt som under magisk indflydelse og blusser med stor kraft ind i City Halls sydvendte vindue.

Fra en underordnet på borgmesterens kontor har vi netop erfaret, at BARNUM sparer byen for cirka fem shilling om ugen til lys, og at byens rådmænd opfatter Mr. BARNUM som en stor offentlig velgører.⁵

Den kinesiske junke

1.

Mærkværdig udstilling

Vi kan forstå, at den kinesiske junke i denne uge skal udstilles på Barnums Museum. Efter "utrættelige anstrengelser" og med "en kolossal udgift" har den foretagsomme bestyrer af denne hæderværdige institution monteret en stor vandfyldt tank i sine lokaler, på hvis overflade junken hurtigt vil sejle frem og tilbage med sine latinersejl fyldt med brisen fra den folkelige yndest, mens søslangen fra Nahant, der kun ved denne lejlighed er blevet ansat, yndefuldt vil tumle sig i en ejendommelig kombination af cirkler og med sin hale i munden slutte sin optræden ved helt og holdent at sluge sig selv og forsvinde for øjnene af de henrevne tilskuere.

NB 1: Den kinesiske junke er ikke, som det ellers er rapporteret, noget konditor-junk.

NB 2: YANKEE DOODLE har konsulteret sin advokat og kan nu informere sine læsere om, at skønt der købes og sælges kuriositeter om bord, er skibet ikke, som det ellers er formodet, kriminaliseret som en junk-butik uden bevilling.

2.

Aktuelle nyheder som fastslåede kendsgerninger og med YANKEE DOODLES kommentarer

På de kinesiske have har englænderne fornaglet 870 kanoner i de himmelske forter, hvorefter KEYING, den kinesiske kommissær – ingen forbindelse med den kinesiske junke Keying, som nu ligger her⁶ – gav sit samtykke til, at der måtte bygges en engelsk kirke, hvori de udvendige barbarer kunne tilbede Fredsfyrsten. YANKEE DOODLE foreslår, at hvis englænderne skulle give sig til at fornagle deres egne kanoner, ville det langt mere sandsynligt være et virkningsfuldt fremskridt for læresætningerne hos ham, der gik ind for Fred på jorden og Nåde for alle mennesker.

3.

YANKEE DOODLES besøg

Sidste torsdag tog YAN-KEE sammen med alle sine nysgerrige venner ned til Battery for at se den berømte og utrolige junke Keying. YAN-KEE var yderst fornøjet over noget Himmelsk så nær hans landsmænd, der som alle dødelige syndere gør sig stor umage med at holde sig borte fra det himmelske, og han hilste med inderlig godhjertethed på den store forsamling. Hvis noget mere end andet i særlig grad var fornøjeligt, så var det den hengivne munterhed over de mørkhudede pilgrimme hos hans gode landsmandinder, som hang over og mærkede på og stak deres hoveder og arme ind i de snævre aflukker, hvor kineserne havde deres lopper og piber og skimlede sengetøj og deres egne olierede og langhalede kroppe. Det demonstrerede en varm og energisk sympati for de udmattede og udslidte fremmede med hjemve, og det kan ikke roses nok. YAN-KEE undersøgte med stor omhu og interesse det instrument, hvormed det mærkværdige fartøj blev navigeret. Han klatrede op i galleriet over forstavnene og besteg det farligt hældende halvdæk ved agterstavnen. Han tumlede hen over smattede planker og nytteløse kabler og nysgerrige hunde. Han kravlede op over trapper med trin så korte og tætliggende, at han var nødsaget til at tage tre-fire ad gangen. Det siges, at dette skib og dets udstyr er akkurat det samme, som blev brugt for 2000 år siden, og det siges også, at kineserne ikke har gjort civilisatoriske fremskridt i den tid. Spørgsmål. Hvis trin var to tommer fra hinanden for 2000 år siden og nu er otte tommer fra hinanden, hvor længe vil det så vare, før vi kan bestige trapper uden trin? YAN-KEE kastede sig ind i kahytterne og bøjede hovedet under nogle frygtindgydende bjælker, der lå med mellemrum tre-fire fod over gulvet. Han slog sine skinner mod skarpe kanter og hjørner af rå, udskårne, stenpolstrede stole. Hans tå blev fanget i lænken til en spinkel abe, og han faldt hovedkulds foran det mangearmede gudebillede af Ching-too. Han satte sit liv på spil ved at strejfe om mellem en masse nålespidse stødkårder og karabiner uden stødbund, der førte sig frem på bekostning af adskillige ejendommelige tobenede, som fandt sig i at blive vist rundt af disse morderiske fremmede. Da YAN-KEE var blevet træt af de spændende "rejseoplevelser," satte han sig sammen med kaptajnen for at få en lille snak. Nu er kaptajnen så prægtig en gut som nogen; oprindeligt englænder,

men en ægte kosmopolit, en universel ånd, der finder hjem og landsmænd over alt, hvor der er mennesker. YAN-KEE kunne ikke undlade at spørge kaptajnen, hvorfor han havde så krum en stormast?

”Oho!” sagde kaptajnen, ”sådan laver de dem altid. De har en særlig tradition for det. Gamle KO-KA-POO byggede det første skib for fem tusind år siden, og de siger, at efter hans død plejede hans sjæl dagligt at komme ved solnedgang og lægge sin hat på toppen af stormasten og sidde på den, indtil mørket faldt på. Han var en ’stor kanon,’ og efterhånden gjorde hans vægt, at masten krummede. For at ære KO-KA-POO får de lige til i dag altid fat i en krummet stok til stormasten.”

YAN-KEE ville også vide noget om den store CHANG-FOUE eller KE-SANG, som han havde hørt nogen kalde ham.

”KE-SANG,” sagde kaptajnen, ”er mandarin derhjemme. Han er lige så højtstående i karakter og rang som en Lord i England eller som præsidenten her.”

”Virkelig!” sagde YAN-KEE, ”men bliver hans højhed ikke undertiden besværlig? Længes han ikke efter sit land og dets luksus og er et forstyrrende element om bord?”

”Det klarer vi nemt, gode YAN-KEE. Hvis han laver postyr eller bliver uforskammet, tager vi ham lidt ved næsen eller sætter hans hårpisk i et spil og hejser ham op, og det er hurtigt i orden igen.”

Netop i det øjeblik trådte CHANG-FOUE ind. YAN-KEE gjorde tegn til, at han skulle tage plads sammen med kaptajnen og ham selv og spurgte, hvad han mente om New York.

”Meget vand – ingen gode træer – masse røg,” drævede Kinamanden. YAN-KEE svarede: ”Der er meget varmt her i kahytten.”

”Ugh – ja – ja –” sagde den Himmelske, ”meget varm – så masse folk – mange Træls-ees komme til junke.”

YAN-KEE ville gerne vide, hvad han indtil videre syntes om dette land.

”Um – um,” hviskede KE-SANG bag sin vifte. ”Mig li’ dig, Yan-kee! – mig ikke li’ de mange Træls-ees,” sagde mandarinen og kiggede nervøst rundt på mængden, hvis ånde gjorde luften næsten kvælende, ”mig ikke li’ Træls-ee.”

Mens han beklagede sig, brasede en solbrændt, korpulent og slagfærdig mand fra Connecticut med affarvet hår og påfuglefjer i hånden hen til Kinamanden og råbte, ”Hvad hedder du?”

Kinamanden så på ham og mumlede: ”Træls-ee – ikke li’ Træls-ees.”

Jonathan, der ikke brød sig om på den måde at blive afvist, gik i gang igen. ”Er du en Kinamand?”

”Ja,” sagde KE-SANG.

”Hvor sejlede du fra?”

”London!” brølede KE-SANG så højt som en Kinamand kan råbe, og mens han dækkede sit ansigt med en vifte, forlod han kahytten.

”Hæ, hæ,” sagde Jonathan, ”en Kinamand!” og drejede om på hælen.

”Stakkels fremmede med hjemvel!” sagde YAN-KEE, da han forlod junken. ”Ikke sært, at han ikke kan li’ ’Træls-ees.’ YAN-KEE DOODLE kan heller ikke li’ Træls-ees.”

4.

Aktuelle nyheder som fastslåede kendsgerninger og med YANKEE DOODLES kommentarer

SØHEKSEN er i løbet af 81 dage ankommet fra Kina. Ikke noget nyt af interesse. For junken Keying tog det 212 dage. Skønt vi må indrømme kineserne mere ynde og skønhed i deres maritime arkitektur, er det vedrørende hastighed ikke overmodigt at regne vore egne fartøjer for overlegne.

DEN FREMMEDES GRAV af GRATTAN er stadig gabende kedsommeligt læsning. Det er et åbent spørgsmål, om Graven eller dens læsere gaber mest.⁷

EN NY KOMET – Endnu én af disse meget store himmelraketter er for nylig blevet opdaget af observatoriet i Boston – den femte, og den første som er set fra denne position. Den farer hertil fra det hinsides, fra det langt hinsides, fra fjerne regioner, midt i hvilke planeten Le Verrier i sin umådelige bane får den fjerne georgiske Sidus til at svinge med ”en kortvarig, ustabil bevægelse,” og det ville være rart, hvis ”den langhalede fremmede” ligesom Kineseren passerede inden for præjehold og besvarede et par spørgsmål, f. eks. er Le Verrier et faktum?⁸ Og

Hvilken drivkraft bruges i stellare regioner,
og hvad mener man dér om skrueropeller?

5.

Aktuelle nyheder som fastslåede kendsgerninger og med YANKEE
DOODLES kommentarer

EN FRANSK AVIS bringer en fortegnelse over de for tiden mest egnede eksportvarer til Selskabsøerne; de mest påfaldende er “vin, hjertestyrkninger, absint, øl, cognac, mangefarvet kattun og parisiske modehatte med blomster og fjer” etc. Vi vil mene, at om få år har disse spirituøse missionærer i den grad civiliseret Tahiti og de om-liggende øer, at der ikke længere vil være indfødte hoveder til hattene og ikke oprindelige kroppe til kattun.

“DEN FREMMEDES GRAV.” – En korrespondent siger, at “på grund af vor omtale af denne sag blev han så nysgerrig, at han kiggede i den; den er virkelig ynkværdig, og nogle afsnit gjorde ham i den grad utilpas.”

KE-SANG – mandarinen på den kinesiske junke – har netop vist, at han *kan* synge. Således apostroferer han en af sine koner, –

Oh, du datter af store Chang Ching,
hvis øjne gløder med skønhedens skær;
og som første gang drak te med din herre Kesang
på Hoang Hos beskyggede bredder! Etc.

6.

Junken er ægte

WANG TAOU – de Himmelskes Kejser og bror til stjernebilledet Store Bjørn med den lille stjerne i sit følge – sender sin hilsen til DOODLE – Yankeeerne konge, deres Hyggeonkel og lyset fra de niogtyve stjerner – overbragt af mit trofaste barn Kesang fra den berømte junke Keying, hvorved bekræftes, at Keying er en ægte junke og ikke lamperøg, som

vi himmelske siger, ej heller humbug, som I barbarer vil kalde den. Jeg kunne ikke i tide beordre hende til at sejle efter den rette månefase. Derfor har hun en lang rejse for sig, måske to hundrede dage. Men hun er ægte, min bror, og alle hårpiskene er, hvad de ser ud til. Jeg sender jer en lille hårløs hund, så I kan vide, at alt det er sandt. Desuden en skål rottehalesuppe kogt på det fineste vand og givet jer af min trofaste Kesang, Mandarin af den Røde Kugle (eller som I ville sige: en sand søn af et gevær). Tag mit ord for, at Keying ikke er fup.

Som følge af de mange rapporter, der er i omløb om os med hensyn til ægtheden af junken Keying, blev der på fartøjet iværksat en omhyggelig eftersøgning af yderligere dokumenter og garantier for hendes egen-skaber, og heldigvis og netop i sidste øjeblik fandt Mandarin Kesang på bunden af en kiste ovenstående meddelelse fra Kejseren af Kina WANG TAOU, hvilket for evigt steder spørgsmålet om junkens ægthed til hvile.

7.

Farvel

Så du vil forlade os, du sære Himmelske gæst,
 på en snarlig og bedrøvelig dag?
 åh, du min ven! Hvordan kan du berøve os
 i fremtiden at se på så sælsomt et fartøj
 eller vandre på dine dæk og forkæles med undere
 og spejde dybt med Yankee'sk nysgerrighed
 på dine kister, over, under og igennem dem,
 på hver antipodisk kinesisk utrolighed?
 eller drage bort med din mangearmede Josh
 som Yankee'er sværger ved, når de siger "by gosh."

Hvordan det lykkedes dig at komme her var en gåde,
 det *var*, det *er*, og vil det evigt være,
 du salte junke, en godbid for gamle Neptun,
 men det er sagt mig, at aldrig søgte han at sluge dig;
 kan hænde, grunden var hans mishag
 ved katte, rotter og hunde med mer i din last;
 så ingen skal tro, det er sært,

han på det fartøj lægger sin strenge embargo!
 og han vidste, vi bedragne Yankee'er
 kunne sluge mer end fyrrø oceaner af saltvand.

År efter år har skuespillere og sangere,
 linedansere og andre store æsler
 gramset dybt med grådige fingre
 i lommerne på vore bedragne masser,
 men så, teaktømret og med filtrede sejle
 kom du junker her med dit sælsomme tømmer
 og din endnu sælsommere besætning med hale på hovedet;
 sært var det ikke, at du gjorde til flere
 Onkel Sams forvirrede sønner og døtre,
 der elsker alt, som fra hinsides havene kommer.

8.

Mr. Cave Johnsons nye metode til omdeling af post

CAVE JOHNSON⁹ er vågnet op til en fornemmelse af postvæsenets ineffektivitet – og af nytteløsheden i den nuværende fremgangsmåde til omdeling af post. Hans seneste besøg i vor by siges at have haft sin anledning i ønsket om at træffe en aftale med Det Magnetiske Telegrafkompagni om at overføre brevene, da forhandlingerne med den kinesiske junker slog fejl, idet han ikke personligt mødte op for at færdiggøre aftalen. Vi kan forstå, at Telegrafkompagniet afslog på grund af svagheden i dets kabler, men ikke før den ærværdige Minister for Post- og Telegrafvæsenet havde forvissat dem om, at mindst et brev *per diem* fra hans pen ville blive føjet til den ordinære vægt af hver postsæk. Da alle hans anstrengelser for at tilfredsstille offentligheden og genskabe dens tillid til ministeriet således var frugtesløse, glæder det os at kunne meddele, at Ministeren for Post- og Telegrafvæsenet inden længe vil fremkomme med en ny plan for overførsel af brevene, hvorved hastighed og præcision vil være kaptajn STOCKTONS præcisionsskud nyttiggjort for landet og i praktisk henseende navnet ”Fredsstifteren” værd.¹⁰

9.

Opiumkrigen genoplivet

Mandag eftermiddag blev Den Store Kinesiske Krig genåbnet i Castle Garden. Kineserne rejste sig mod kaptajn KILLET (på junken) og strejkede for en højere hyre. Hårpiskene fløj så hidsigt rundt, at mange troede, det var Cincinnati og ikke New York, og det var den almindelige mening, at kineserne den morgen havde indtaget noget ret stærk opium, for (under medvirken af et antal betjente) slog det dem alle sammen ud, så de lå på dækket; og som følge af deres umådeholdne indtag kunne disse fremmede herrer ikke komme til te om aftenen – da de i kampens hede var ført så langt væk som til Gravkamrene.¹¹

10.

Aktuelle nyheder som fastslåede kendsgerninger og med YANKEE DOODLES kommentarer

DEN KINESISKE JUNKE – En herre, der forleden var om bord på junken, henvendte sig til sin ledsager om de Himmelske: ”Jeg beundrer virkelig disse fremmedes gravalvor.” Mr. GRATTAN, som stod i nærheden, lagde hånden på sit hjerte, bukkede kultiveret og sagde, ”jeg er forfatteren!” – ”De forfatteren! Om forladelse, men Deres hudfarve –?” ”Oh, til hjerter den taler.”

”Ja, jeg kan se mange af dem – smukke haler.”

”Jeg formoder, at De hentyder til Den fremmedes Grav, som til hjerter taler.”

”Nej, jeg hentyder til disse gravalvorlige fremmede med deres haler.”

”Undskyld mig!” – Mr. GRATTAN trækker sig forfjamsket tilbage.

11.

En fejl rettet

Besætningen på den kinesiske junker er noget andet end de DUNKERE, der omtales i Hannah Adams' bog om religiøse sekter.¹² Dunkerne i

Battery tilbøder ikke den lille hårløse hund (hvad mange antager, der har set dem jagttage ham med stor interesse): de spiser ham kun, når han er velstegt. Vi kan ikke fortælle de herrer, der altid spiser hos WINDUST'S og er optaget af middagsretter, om han serveres med eller uden salt.¹³ I betragtning af hans mange spilopper livet igennem gætter vi på, at kaper-sovs ikke vil være helt galt.

12.

Vil I af sted eller ej?

For at fuldføre vore offentlige pligter tog vi i forrige uge formelt afsked med den kinesiske JUNKE. Alligevel ligger den stadig tæt på Castle Garden. Skønt alle troede, den for en uge siden var væk, er den ikke engang sejlet fra land. YANKEE DOODLE vil ikke ret meget længere finde sig i disse trossestreger. Hvis Kineseren ikke gør alvor af sin seneste beslutning, nødsages han til at acceptere de allerstrengeste forholdsregler. Måske tvinges han til at klippe sine hårpiske af og blive budt på masser af tynd te fra vore købmænd. Hvad vil I sige til det, I junke-drys? En grav i dette fremmede land, langt fra det hjemlige Ho-hang-ho og det kejserlige Pe-kings stråleglans! Det kan I godt regne med. Den tynde te vil blive jeres død.¹⁴

Fremvisning af Barnum-ejendommen

At se Det amerikanske Museum i dets *indre* kan kun opnås ved at betale femogtyve cents i BARNUM-valuta, men da vores kunstner, som besidder en fantastisk evne til på træ at stereotypere det komiske i vore offentlige forlystelsessteder, har betalt det forlangte beløb, kan vi ovenfor præsentere en fuldkommen lighed med dette berømte skatkammer for groteskerier til en langt mindre pris og på den måde ud-Barnumme BARNUM ved at fremvise for seks pence, hvad Tommelidens far ville have taget en kvartdollar for.

YANKEE DOODLE er nået til én konklusion. Hvis hele den levende natur – menneske eller dyr – på et tidspunkt frembringer et misfoster eller et vidunder, har hun kun et mål for øje – at gavne BARNUM. Under den lykkelige indvirkning af et tællelys i et eller andet hjørne af Yankee-land er BARNUM født som enearving til alle hendes magre mænd, fede kvinder, dværge, køer med to hoveder, amfibie-havfruer, storøjede ugler, småøjede mus, kaninædende anakondaer, insekter, aber

og mumier. Hans rige udstrækkes sågar til skoven, og han gør sin eneret gældende til alle mistede træben, som var de herreløse dyr på slagmarken, og naturligvis også til de støvler, hvori de er indesluttet. Vi tilbyder at fremvise det indre i Barnum-egendommen og udstiller i naturlig størrelse den store Santa Anna-støvle, som er hjemført – ved stropperne af to raske og rørige unge negre – direkte fra krigsskueladsen.¹⁵

Søslangen

1.000 dollars i dusør

På vegne af Ministeren for Post- og Telegrafvæsenet glæder det os at kunne meddele, at der udloves en dusør på tusind dollars til den, som kan skaffe ministeren et privat møde med den i Nahant velkendte søslange. Mr. Cave Johnson er sikker på, at der kan træffes en økonomisk aftale med søslangen vedrørende fremsendelsen af europæiske breve fra Boston til Halifax. Han er så meget mere optaget af at udvirke dette på grund af den almindelige tilfredshed med den fordelagtige udgang på hans forhandlinger om postbefordringen mellem New York og Boston. Den berømte mand, som ifølge Commercial Advertiser "bærer den lange slange ved ildebrande," antages at være bekendt med søslangens tilholdssted, og hans venner vil blive begunstiget i Ministeriet ved at gøre ham opmærksom på denne meddelelse.

NB. En durkdreven jockey på omkring 130 kilo ønskede at føre opsyn med denne rute. Den, som kan låne hans arbejdsgiver mellem tre og fire tusind dollars uden rente som godtgørelse til Mr. Vanderbilt,¹⁶ vil høre om en varig stilling med en rundhåndet løn. Da ingen passagerer skal befordres på denne rute, og eksplosioner derfor ikke udgør nogen fare, bør de, der har arbejdet som maskinister på dampskibe og jernbaner, ikke umage sig med at søge denne stilling.¹⁷

Landbrugskomitéens rapport

Til MORGAN LEWIS, direktør for Berkshire Landbrugsselskab
Den komite, der var udpeget til at give præmier for afgrøderne, har afsluttet sin opgave, og tillad os før en særlig rapport om dens indsats at forudskikke den bemærkning, at komiteen med største tilfredshed har konstateret, at forædlingsånden har vist sig i countyet. Komiteen er hyppigt blevet opmærksom på de mange nye og rummelige boliger, de nye og velfyldte lader, plantagerne med træer, der trives, og de talrige, omfattende og veldyrkede majsmarker. Kontrasten mellem den nuværende tilstand i mange dele af countyet, og hvordan her så ud for bare få år siden, må kalde på beundring hos enhver, som kan vurdere værdien af nyttige forbedringer, og viser ubetinget, at Selskabets indsats ikke har været forgæves.

Moser og sumpe, hvori der kun fandtes el og bregner med enkelte dunhamre som pynt, er nu dækket med et tæppe af engrottehaler og kløver og giver en overdådig høst. Komiteen ville beklage, hvis dens ord skulle give anledning til den mistanke, at den savner menneskelig mildheds mælk,¹⁸ og den erklærer at have samme modvilje mod ufred som de mest lidenskabelige tilhængere af Fredsforeningen; alligevel kan den ikke nægte sit samtykke til, hvad ejerne af disse moser har besluttet, nemlig at udrydde de insekter og krybdyr, der, så vidt vi ved, dér havde et liv i generation efter generation, siden Noa med sin store familie kom ud af arken.

Den større og større interesse i at dyrke de forskellige frugtarter, som vor jord og klima egner sig til, og den succes, hvormed kvaliteten og kvantiteten er bedret af det, som ernærede vore forfædre i Edens have, er med stor glæde bevidnet af komiteen. Mens den har set sine landbrugsbrødre i højere og højere grad dyrke æbler, pærer, ferskner og blommer, har den også kunnet iagttage den omfattende forskønnelse med træer på vore grøftekanter, og den ved, at dens efterkommere engang inden så længe vil registrere, at denne forskønnelse er ubrudt over hele countyet, at den skyggesfuldhed, der pryder vore landsbyer, vil strække sig ud over bakkedrag, som nu er forblæst af vintervinde eller udtørret af sommervind. Få dages årlig opmærksomhed hos alle jordejere vil fuldende målet, og vi tror, at ingen del af deres indsats i højere grad vil blive påskønnet.

Endnu en forbedring har komiteen til sin glæde bemærket, nemlig den overlegne konstruktion af lader, som ikke kun har øget husdyrenes befindende, men har givet større fordele for deres pasning og for oplagring af gødning.

At beskrive alt det, komiteen har bemærket, ville udvide denne rapport langt ud over rimelighedens grænser, men komiteen kan ikke undlade at indpræge alle dens landbrugsfæller vigtigheden af at bevare de ingredienser, der kan indgå i sammensætningen af det, som sætter ud-pinte marker i god stand og videregiver til jorden alt det, som er hentet op af den efter høst på høst, hvorved naturen igen kan hylle sig i sin smukke dragt og tildele sine beundrere den årlige hyldest med blomster og frugter. Filosoffen og naturforskeren vil fryde sig mest (og en landmand *skal* være begge dele) ved at se den proces, der ændrer de for menneskelige sanser mest frastødende ingredienser til noget, der fryder den sarteste smag og forkæler den mest udsøgte appetit.

Antallet af indskrevne, der gjorde krav på komiteens opmærksomhed, er et hundrede og enogtredive. Afgroderne var generelt gode – bortset fra kartofter, som slog helt fejl, og mange indskrevne var så jævnbrydige, at det blev svært at afgøre, hvem der skulle være den heldige. Vi præmierer som følger:

[*Fortegnelsen over præmier er her udeladt*]

Inden denne rapport afsluttes, vil komiteen omtale et forhold, som gjorde indtryk, da den undersøgte majshøsten, og dette i håb om, at dens landbrugsfæller vil gå i gang med et forsøg, som kan føre til interessante resultater. Det har været sædvane hos landmænd at vælge majsfrø fra stængler af betragtelig højde og størrelse, og af den grund er der produceret sorter med disse egenskaber, og resultatet er en voldsom udpining af jorden og øget risiko for, at høsten overraskes af frosten, før den er moden. Vurderingen af majshøsten har overbevist komiteen om, at store stængler ikke er en betingelse for store kolber, men at der modsat pr acre med samme eller større lethed kan avles et større antal kolber af en given størrelse på langt mindre stængler, hvorved opnås en mindre risiko for høsten og for udpining af jorden.

Alt dette fremlægges i ærbødighed.

ROBERT MELVILL, *Bestyrelsesformand*.¹⁹

Noter

¹ Hugh Blair (1718-1800) var skotsk minister for religion og udgav *Lectures on Rhetoric and Belles Lettres*, I-III (1783).

² Elbridge Gerry Paige (1813-1859) var medgrundlægger af ugeavisen *Sunday Mercury* og fik stor succes med sine patentprædikener, der blev trykt under pseudonymet Dow Jr.

³ Citatet er fra *Hudibras*, et satirisk digt af Samuel Butler (1612-80).

⁴ En kort patentprædiken (*A Short Patent Sermon*) er tilskrevet Herman Melville, bl. a. fordi der henvises til missionærer og til Sandwichøerne. Teksten var trykt anonymt i *Yankee Doodle*, 10. juli 1847.

⁵ Den ny planet (*The New Planet*) er tilskrevet Herman Melville, bl. a. fordi der også i *Autentiske nyheder om gamle Zack* (oversat i *En pibe Kanaster og en RedEye*) henvises til Barnums raritetskabinet, General Tommeliden og Washingtons barnepige. Teksten var trykt anonymt i *Yankee Doodle*, 24. juli 1847.

⁶ Keying (1787-1858) var en kejserlig kinesisk embedsmand, efter hvem den junker faktisk var opkaldt, som i juli 1847 lagde til i New York, og hvoraf Barnum udstillede en kopi.

⁷ Henry Plunkett Grattan (1808-1889) skrev *The Stranger's Grave* (1845) og blev jævnligt gjort til grin i *Yankee Doodle*.

⁸ Matematikeren Urbain Le Verrier foresagde i 1846 både eksistens og position for planeten Neptun, der blev kaldt *Le Verriers planet*. Planeten Uranus, som var opdaget i 1781, blev kaldt den georgiske Sidus for at ære kong George III.

⁹ Cave Johnson var 1845-1849 minister for post- og telegrafvæsenet.

¹⁰ Robert F. Stockton (1795-1866) blev frikendt som ansvarlig for kanonen Fredsstiftens eksplosion, da krigsskibet *Princeton* i februar 1844 blev fremvist for en række ministre; seks blev dræbt og tyve såret.

¹¹ *Gravkamrene* (*The Tombs*) var New Yorks fængsel.

¹² *Dunkerne* eller *tunkeme* var med deres voksendåb en variant af baptisterne.

¹³ *Windust's* var en berømt restaurant i New York.

¹⁴ Den kinesiske junker (*On the Chinese Junk*) er tilskrevet Herman Melville, bl. a. fordi der også i *Autentiske nyheder om gamle Zack* henvises til junken og til Barnums raritetskabinet. Teksteme var trykt anonymt i *Yankee Doodle*, 17. juli, 24. juli, 31. juli, 21. august, 4. september, 11. september & 18. september 1847.

¹⁵ *Santa Anna* var den mexicanske general Antonio López de Santa Anna. – Fremvisning af Barnum-egendommen (*View of the Barnum Property*) er tilskrevet Herman Melville, bl. a. fordi der også i *Autentiske nyheder om gamle Zack* henvises til Barnums raritetskabinet. Teksten var trykt anonymt i *Yankee Doodle*, 31. juli 1847.

¹⁶ Mangemillionæren Comelius Vanderbilt var berygtet for økonomisk brutalitet.

¹⁷ Søslangen (On the Sea Serpent) er tilskrevet Herman Melville, da det af et samtidigt brev fremgår, at han ”formentlig vil tage sig af Søslangen.” Teksten var trykt anonymt i *Yankee Doodle*, 11. september 1847.

¹⁸ Shakespeare: *Macbeth*, I,5 (oversat af Edvard Lembcke).

¹⁹ Landbrugskomiteéns rapport (Report of the Committee on Agriculture) var trykt under navnet Robert Melvill (Herman Melvilles fætter) i *Culturist and Gazette*, 9. oktober 1850, og bl. a. på grund af Shakespeare-citatet antages det, at Herman Melville var en slags ghostwriter.